

Jesaja 63

Septuaginta (LXX)

1 τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ εδωμ ἐρύθημα ἴματίων ἐκ βισσορ οὕτως ὥραῖος ἐν στολῇ βίᾳ μετὰ ἵσχυος ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου

2 διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἴματα καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ

3 πλήρης καταπεπατημένης καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν

4 ημέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστιν

5 καὶ ἐπέβλεψα καὶ οὐδεὶς βοηθός καὶ προσενόησα καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη

6 καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὁργῇ μου καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν

7 τὸν ἔλεον κυρίου ἐμνήσθην τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ὁ κύριος ἡμῶν ἀνταποδίδωσιν κύριος κριτής ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ ισραὴλ ἐπάγει ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ

8 καὶ εἶπεν οὐχ ὁ λαός μου τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσιν καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν

9 ἐκ πάσης θλίψεως οὐ πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος ἀλλ' αὐτὸς κύριος ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς καὶ ὑψώσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ημέρας τοῦ αἰώνος

10 αὐτοὶ δὲ ἡπείθησαν καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς

11 καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων ποῦ ἔστιν ὁ θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

12 ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ μωνσῆν ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον

13 ἤγαγεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου ὡς ὑπὸν δι' ἐρήμου καὶ οὐκ ἐκοπίασαν

14 καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου κατέβη πνεῦμα παρὰ κυρίου καὶ ὠδήγησεν αὐτούς οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης

15 ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἀγίου σου καὶ δόξης ποῦ ἔστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἵσχυς σου ποῦ ἔστιν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν

16 σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατήρ ὅτι αιβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς καὶ ισραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς ἀλλὰ σύ κύριε πατήρ ἡμῶν ρῦσαι ἡμᾶς ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἔστιν

17 τί ἐπλάνησας ἡμᾶς κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου ἐσκλήρυνας ἡμῶν τὰς καρδίας τοῦ μὴ φοβεῖσθαι σε ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου

18 ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὅρους τοῦ ἀγίου σου οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἀγίασμά σου

19 ἐγενόμεθα ώς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὅρη καὶ τακήσονται